

De „Deutsche Messe“ van Franz Schubert wordt in vele bewerkingen uitgevoerd. De oorspronkelijke versie (D. 872) is voor gemengd koor met blazers. Schuberts broer Ferdinand bewerkte de Mis in 1838 voor drie jongensstemmen en in 1858 verscheen van zijn hand deze bewerking voor mannenkoor.

Deutsche Messe

INHOUD

1. Introitus (Zum Eingang)
2. Gloria (Zum Gloria)
3. Credo (Zum Credo)
4. Offertorium (Zum Offertorium)
5. Sanctus (Zum Sanctus)
6. Communio (Nach der Wandlung)
7. Agnus Dei (Zum Agnus Dei)
8. Finale (Schlussgesang)

1. INTROITUS (Zum Eingang)

Duitse tekst: Joh. Ph. Neumann

Franz Schubert

Nederlandse tekst: Simon Sanders

Zetting voor mannenkoor: Ferdinand Schubert

Mässig

1. Wo - hin soll ich mich wen - den, wenn Gram und Schmerz mich drü - cken? Wem
2. Ach, wenn ich Dich nicht hät - te, was wär' mir Erd' und Him - mel? Ein
1. Waar-heen zal ik mij wen-den als zond'en leed mij kwel - len? Tot
2. Ach, als ik U moest mis-sen, hoe zou ik kun-nen le - ven in

künd' ich mein Ent - zü - cken, wenn freu-dig pocht mein Herz?
 Bann-ort je - de Stät - te ich selbst in Zu - falls Hand.
 wien zal ik mij rich - ten, als blij - de klopt mijn hart?
 de - ze don-k're we - reld, ver van Uw aan-ge - zicht?

1e x Soli
 2e x Koor

Zu Dir, zu Dir, o Va - ter, komm' ich in Freud' und Lei - den, Du
 Du bist's der mei-nen We - gen ein sich'-res Ziel ver - lei - het, und
 Op U, op U, o Va - der, wil'k mijn ver-trou-wen stel - len. Gij
 Gij leert mij om mijn le - ven in U - we hand te ge - ven. Gij

sen - dest ja die Freu - den, Du hei - lest je - den Schmerz.
 Erd' und Him-mel wei - het zu sü - ssem Hei-mat - land.
 schenkt mij le - vens - vreug - de, Gij heelt ook al mijn smart.
 voert mij door het dui - ter naar't eeu - wig, za - lig licht.

2. GLORIA

(Zum Gloria)

Mit Majestät und breit

f

Eh - re, Eh - re sei Gott in der Hö - he!
 E - re, e - re zij God in de ho - ge!

f

p

Sin - get der himm - li - schen se - li - ge Schar.
 Zingt met het he - mel - se en - ge - len - koor.

p

f

Eh - re, Eh - re sei Gott in der Hö - he!
 E - re, e - re zij God in de ho - ge!

f

pp

Stam - meln auch wir, die die Er - de ge - bar.
Laat het ook klin - ken de we - rel - den door.

pp

1e x Soli
2e x Koor

Stau - nen nur kann ich und stau - nend mich freu'n,
Zien wij het won - de - re werk U - wer han - den,

p

mf *cresc. molto*

Va - ter der Wel - ten! Doch stimm' ich mit ein:
Va - der der Schep - ping, dan zin - gen ook wij:

mf *cresc. molto*

ff

Eh - re sei Gott in der Hö - he!
E - re zij God in de ho - ge!

ff

3. CREDO

(Zum Evangelium und Credo)

Nicht zu langsam

p *cresc.*

1. Noch lag die Schöp-fung form-los da nach hei - li - gem Be - richt; da
 2. Der Mensch lag auch in Geis-tes-nacht, er-starrt von dunk-lem Wahn; der
 1. De schep - ping lag in het be-gin in duis - ter-nis zo dicht. Toen
 2. In don - ker-heid lag ook de mens, ge-boeid in sa - tans macht. De

p *cresc.*

cresc. *f* *ff* *p*

sprach der Herr: Es wer - de Licht! Er sprach's und es ward Licht. Und
 Hei - land kam und es war Licht! und hel - ler Tag bricht an. Und
 zei - de God: Het wor - de licht! Hij sprak en er was licht. Dan
 Hei - land kwam en het werd licht, ver - dre - ven was de nacht. Zijn

cresc. *f* *ff* *p*

Le - ben regt, und re - get sich, und Ord - nung tritt her -
 sei - ner Leh - re heil - ger Strahl weckt Le - ben nah' und
 kiemt er le - ven o - ver - al. in 't aard - se pa - ra -
 komst op aard heeft ons ge - red. Hij schenkt ons 't le - ven

1e x Soli
 2e x Koor

vor. Und ü - ber - all, all ü - ber - all tönt
 fern; und al - le Her - zen po - chen Dank, und
 dijs en dankt de Schep - per van het Al: Hem
 weer, en al - le har - ten lo - ven Hem en

p *cresc.*

Preis und Dank em - por, tönt Preis und Dank em - por.
 prei - sen Gott, den Herrn, und prei - sen Gott, den Herrn.
 zij lof, eer en prijs, Hem zij lof, eer en prijs.
 prij - zen God, de Heer, en prij - zen God, de Heer.

f

4. OFFERTORIUM

(Zum Offertorium)

1e x Soli
Langsam 2e/3e x Koor

p *cresc.*

1. Du gabst, o Herr, mir Sein und Le - ben, und Dei - ner
2. Wohl mir! Du willst für Dei - ne Lie - be ja nichts als
3. Mich selbst, o Herr, mein Tun und Den - ken und Leid und

1. Gij schonk, o lie - ve Heer mij le - ven en gaf mij
2. Gij wilt mij Heer, Uw lief - de ge - ven en vraagt van
3. Neem Heer mijn hart, mijn geest, mijn le - ven, mijn leed, mijn

p *cresc.*

Leh - re himm - lisch Licht. Was kann da - für, ich Staub, Dir
wie - der Lieb' al - lein; und Lie - be dank - er - füll - te
Freu - de opfr' ich Dir; Herr nimm durch dei - nes Soh - nes
te - vens Uw ge - bod. Wat kan ik, zon - daar, U her -
mij, dat ik U min. Mijn zon - den wilt Gij mij ver -
vreug - de breng ik U. Gij hebt U - zelf aan mij ge -

p

ge - ben? Nur dan - ken kann ich, mehr doch
 Lie - be soll mei - nes Le - bens Won - ne
 Op - fer dies Her - zens - op - fer auch von
 ge - ven? Slechts dan - ken kan ik U mijn
 ge - ven. Gij maakt met mij een nieuw be -
 ge - ven. Neem Heer, dan ook mijn of - fer

rall.

nicht, nur dan - ken kann ich, mehr doch nicht.
 sein, soll mei - nes Le - bens Won - ne sein.
 mir, dies Her - zen - op - fer auch von mir.
 God, slechts dan - ken kan ik U, mijn God.
 gin, Gij maakt met mij een nieuw be - gin.
 nu. Neem Heer, dan ook mijn of - fer nu.

5. SANCTUS

(Zum Sanctus)

Langsam

pp

1. Hei - lig, hei - lig, hei - lig, hei - lig ist der
 2. Hei - lig, hei - lig, hei - lig, hei - lig ist der
 1. *Hei - lig, hei - lig, hei - lig, hei - lig is de*
 2. *Hei - lig, hei - lig, hei - lig, hei - lig is de*

pp

Herr! Hei - lig, hei - lig, hei - lig,
 Herr! Hei - lig, hei - lig, hei - lig,
 Heer; Hei - lig, hei - lig, hei - lig,
 Heer; Hei - lig, hei - lig, hei - lig,

hei - lig ist nur Er! Er, der nie be -
 hei - lig ist nur Er! All - macht, Weis - heit,
 Hem al - leen zij eer! Hem, die nooit be -
 Hem al - leen zij eer! Al - macht, wijs - heid,

gon - nen, Er, der im - mer war, e - wig
 Lie - be, al - les rings - um - her! Hei - lig,
 gon - nen, nim - mer eind' - gen zal, eeu - wig
 lief - de, vloe - en in Hem saam; hei - lig

ist und wal - tet, sein wird im - mer - dar.
 hei - lig, hei - lig, hei - lig ist der Herr!
 on - ver - gank' - lijk, d'Een' - ge is en 't Al!
 is de He - re, hei - lig is Zijn Naam!

6. COMMUNIO

(Nach der Wandlung)

Mässig

1. Be-trach-tend Dei - ne Huld und Gü - te, o Er - lö - ser
 2. Wir op - fern hier, nach Dei - nem Wor - te, auf Dei - nem hei - li -

1. Ge - den - kend Uw ge - naad' en goed - heid, o mijn ver - los - ser
 2. Hier zijn wij dan bij - een ge - ko - men, o Heer, ver e - nigd

ge - gen mich, seh' ich beim letz - ten A - bend - mah - le im
 gen Al - tar, und Du mein Hei - land bist zu - ge - gen, des
 je - gens mij, zie ik aan de - ze Heil' - ge Maal - tijd al
 aan Uw dis. Wij heb - ben U - we stem ver - no - men: „doe

Krei - se Dei - ner Teu - ren Dich. Du brichst das Brot, du
 Geis - tes Aug' wird Dich ge - wahr. Herr, der Du Schmerz und
 Uw dis - cip' - len aan Uw zij. Gij breekt het brood, Gij
 dit tot mijn ge - dach - te - nis". Heer, Gij hebt on - ze

reichst den Be - cher. Du sprichst das ist mein Leib, mein Blut, nehmt
 Tod ge - tra - gen, um uns das Le - ben zu ver - leih'n, lass
 reikt de be - ker. Gij spreekt: dit is mijn lijf, mijn bloed. Eet
 schuld ge - dra - gen om ons te red - den van de dood. Wil

hin und den - ket mei - ner Lie - be, wenn op - frend' ihr ein Gle - iches tut.
 die - ses Him - mels - brot uns La - bung im Le - ben und im To - de sein.
 drinkt, weest van mijn lief - de ze - ker, als gij dit Mij her - den - kend doet.
 Heer, al on - ze le - vens - da - gen ons spij - zen met Uw he - mels brood.

7. AGNUS DEI

(Zum Agnus Dei)

Mässig

1. Mein Hei - land, Herr und Meis - ter! Dein Mund so se - gen -
 2. Herr, uns' - re Lie - be al - le, die 'nun be - reits von
 1. Mijn Hei - land, Heer en Mees - ter, met god - de - lijk ge -
 2. Ge - denk o Heer, ook al - len, die ons zijn voor - ge -

reich, sprach einst das Wort des Hei - les: Der
 hier in's Land des Frie - dens gin - gen, nimm
 duld hebt G'als een Lam ge - dra - gen der
 gaan naar 't Rijk van licht en vre - de. Zie

Frie - de sei mit euch! O Lamm, das op - fernd
 sie, nimm sie zu Dir! Lasst einst sie dort uns
 we - reld zwa - re schuld. Gij sprak het woord van
 hen in lief - de aan. Geef Heer, dat wij ook

cresc.
 tilg - te der Mensch - heit schwe - re Schuld, send'
 fin - den! O se - li - ger Ver - ein, wenn
 red - ding: Mijn vre - de geef ik u, zend
 een - maal met al Uw heil' - gen saam U

cresc. *p*

riten.
 uns auch Dei - nen Frie - den durch Dei - ne Gnad' und Huld.
 wir des Him - mels - frie - dens zu - sam - men uns er freu'n!
 dan door Uw ge - na - de Uw zaal' - ge vre - de nu.
 eeu - wig mo - gen prij - zen tot glo - rie van Uw Naam!

riten.

8. FINALE

(Schlussgesang)

Nicht zu langsam

p *mf*

Herr du hast mein Fleh'n ver-nom-men, se - lig pocht's in mei-ner Brust,
Heer wij zijn tot U ge - ko-men, Gij deed ons Uw woord ver-staan;

p *mf*

p *mf*

in die Welt hin-aus, ins Le-ben folgt mir nun des Him - mels Lust.
wil ons thans Uw ze-gen ge - ven. Geef ons moed om voort te gaan.

p *mf*

p

Dort auch bist ja Du mir na - he, ü - ber - all und je - der - zeit,
Moog'de weg soms moi-lijk we - zen, sta ons Heer, dan steeds ter-zij.

p

f

al - ler Or - ten ist Dein Tem - pel, wo das Herz sich fromm Dir weiht!
 Waar wij toe - ven, waar wij dwa - len, o - ver - al zijt Gij na - bij.

p

Seg - ne Herr, mich und die Mei - nen, Seg - ne un - ser Le - bens -
 Ze - gen Heer, zo al Uw kin - d'ren, ze - gen on - ze le - vens -

p *cresc.*

gang! Al - le un - ser Tun und Wir - ken, sei ein
 gang, op - dat wij met on - ze wer - ken, e - ren

p *cresc.*

Langsam

ff

from - mer Lob - ge - sang, sei ein from - mer Lob - ge - sang.
 U met lof - ge - zang, e - ren U met lof - ge - zang.

ff